KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 28. november 2011

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco

(2012/C 23/07)

EUROPA–KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse af 25. februar 2011 om arrangementer for genforhandling af den monetære konvention indgået mellem Den Franske Republiks regering, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, og Fyrstendømmet Monacos regering [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den monetære konvention mellem Den Franske Republiks regering, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, og Fyrstendømmet Monacos regering [2] (i det følgende benævnt »konventionen«) blev indgået den 26. december 2011.

(2) Rådet opfordrede i sine konklusioner af 10. februar 2009 Kommissionen til at undersøge, hvordan de eksisterende monetære aftaler fungerer, og til at overveje, om lofterne for udstedelse af mønter bør forhøjes.

(3) I sin meddelelse om, hvordan de monetære aftaler med Fyrstendømmet Monaco (i det følgende benævnt »Monaco«), San Marino og Vatikanstaten havde fungeret, konkluderede Kommissionen, at den bestående monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco burde ændres for at sikre en mere kohærent tilgang i forbindelserne mellem Unionen og de lande, med hvilke der var indgået en monetær aftale.

(4) I fortsættelse af Rådets afgørelse af 25. februar 2011, særlig artikel 4, blev konventionen med Monaco genforhandlet med et godt resultat af Frankrig og Kommissionen på Unionens vegne. Den Europæiske Centralbank (ECB) var fuldt ud knyttet til forhandlingerne, og den gav sin accept i spørgsmål, der faldt ind under dens kompetenceområde.

(5) Kommissionen forelagde udkastet til genforhandlet konvention for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) til udtalelse.

(6) Hverken ECB eller EFC er af den opfattelse, at konventionen bør forelægges for Rådet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco godkendes herved.

Teksten til konventionen er gengivet i bilag I.

Artikel 2

Næstformanden med ansvar for økonomiske og monetære anliggender bemyndiges herved til at undertegne konventionen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

Artikel 3

Konventionen træder i kraft den 1. december 2011. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft den 28. november 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2011.

På Kommissionens vegne

Olli REHN

Næstformand

[1] EUT L 81 af 29.3.2011, s. 3.
[2] EUT L 142 af 31.5.2002, s. 59.

BILAG

MONETÆR KONVENTION

mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco

DEN EUROPÆISKE UNION, repræsenteret ved Den Franske Republik og Europa-Kommissionen,

og

FYRSTENDØMMET MONACO,

som tager følgende i betragtning:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 erstattede euroen den 1. januar 1999 valutaen i hver af de medlemsstater, der deltog i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, herunder Frankrig.

(2) Frankrig og Fyrstendømmet Monaco var allerede før euroens indførelse forbundet af bilaterale aftaler på valuta- og bankområdet, herunder den fransk-monegaskiske konvention om valutakontrol af 14. april 1945 og en naboskabskonvention af 18. maj 1963.

(3) Fyrstendømmet Monaco har i henhold til Rådets beslutning af 31. december 1998 ([1]) været berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta fra den 1. januar 1999.

(4) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Franske Republik i forening med Kommissionen og ECB, indgik den 24. december 2001 en monetær konvention med Fyrstendømmet Monaco. Naboskabskonventionen mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monaco er som følge heraf blevet ajourført.

(5) I henhold til denne monetære konvention har Fyrstendømmet Monaco ret til at bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler. De EU-regler, der er anført i bilaget til nærværende konvention, finder anvendelse på dets område på de betingelser, der er fastsat i denne konvention.

(6) Fyrstendømmet Monaco skal sørge for at gøre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende på sit område; disse eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod forfalskning; det er vigtigt, at Fyrstendømmet Monaco træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe falskmøntneri og til at samarbejde med Kommissionen, ECB, Frankrig og Den Europæiske Politienhed (Europol) på dette område.

(7) Denne monetære konvention giver ikke kreditinstitutter og eventuelt andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, nogen rettigheder med hensyn til etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i Den Europæiske Union. Den giver ikke kreditinstitutter og eventuelt andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Den Europæiske Unions område, nogen rettigheder med hensyn til etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i Fyrstendømmet Monaco.

(8) Denne monetære konvention pålægger hverken ECB eller de nationale centralbanker nogen forpligtelse til at opføre Fyrstendømmet Monacos finansielle instrumenter på listen eller listerne over tilladte instrumenter i forbindelse med Det Europæiske System af Centralbankers pengepolitiske operationer.

(9) Fyrstendømmet Monaco råder på sit område over administrationsselskaber, der udøver forvaltningsaktiviteter på vegne af tredjemand eller formidling af ordrer, og hvis aktiviteter udelukkende reguleres ved monegaskisk ret, dog med forbehold af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 11, stk. 6. Disse selskaber har ingen adgang til betalings- og værdipapirafviklingssystemerne.

(10) I forlængelse af de historiske bånd, der består mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco, og de principper, der er indeholdt i den monetære konvention af 24. december 2001, forpligter Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco sig til at samarbejde i god tro for at sikre, at denne konvention fungerer effektivt i sin helhed.

([1]) EFT L 30 af 4.2.1999, s. 31.

(11) Der nedsættes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for Fyrstendømmet Monaco, Den Franske Republik, Europa-Kommissionen og ECB med det formål at gennemgå anvendelsen af denne konvention, fastsætte det årlige loft for udstedelse af mønter, jf. betingelserne i artikel 3, undersøge om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og vurdere de foranstaltninger, der er truffet af Fyrstendømmet Monaco for at iværksætte den relevante EU-lovgivning.

(12) Den Europæiske Unions Domstol bør have ansvaret for at bilægge tvister, der måtte opstå som følge af manglende opfyldelse af en forpligtelse eller tilsidesættelse af en bestemmelse i denne konvention, og om hvilke det konstateres, at parterne ikke i forvejen ville have kunnet nå til enighed, —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fyrstendømmet Monaco er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1103/97 og (EF) nr. 974/98 med ændringer. Fyrstendømmet Monaco giver eurosedler og –mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 2

Fyrstendømmet Monaco udsteder hverken pengesedler eller mønter uden Den Europæiske Unions godkendelse af betingelserne herfor. Betingelserne for udstedelse af euromønter fra den 1. januar 2011 er fastlagt i de følgende artikler.

Artikel 3

1. Det årlige loft (udtrykt i værdi) for Fyrstendømmet Monacos udstedelse af euromønter omfatter:

en fast del, hvis oprindelige beløb for 2011 fastsættes til 2 340 000 EUR,

en variabel del, der værdimæssigt svarer til Den Franske Republiks gennemsnitlige møntudstedelse pr. indbygger i år n – 1 multipliceret med antallet af indbyggere i Fyrstendømmet Monaco.

Det blandede udvalg har hvert år mulighed for at revidere den faste del for at tage hensyn til både inflationen — på grundlag af HICP-inflationen i Frankrig i år n – 1 — og forhold, der måtte have væsentlig indvirkning på markedet for euromønter til samlerbrug.

2. Fyrstendømmet Monaco har mulighed for at udstede en særlig erindringsmønt og/eller mønter til samlerformål i anledning af begivenheder, som har betydning for Fyrstendømmet. Såfremt denne særlige møntudstedelse indebærer, at den samlede møntudstedelse overskrider det i stk. 1 nævnte loft, skal den resterende del af det foregående års loft anvendes, og/eller det følgende års loft skal sænkes tilsvarende.

Artikel 4

1. De euromønter, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, skal, for så vidt angår pålydende værdi, status som lovligt betalingsmiddel, tekniske specifikationer, design på den fælles side og det fælles design på den nationale side, være identiske med de euromønter, der udstedes af de af EU's medlemsstater, der har indført euroen.

2. Fyrstendømmet Monaco underretter på forhånd Kommissionen om udkastet til den nationale møntsides design, og Kommissionen kontrollerer, at det er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Artikel 5

Frankrig stiller Hôtel de la monnaie de Paris til rådighed for Fyrstendømmet Monaco til prægning af dets mønter, jf. artikel 18 i naboskabskonventionen mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco af 18. maj 1963.

Artikel 6

1. Mængden af euromønter, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, sammenlægges med den mængde euromønter, der udstedes af Frankrig, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af den samlede mængde, der i henhold til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udstedes i denne medlemsstat.

2. Senest den 1. september hvert år underretter Fyrstendømmet Monaco Den Franske Republik om mængden og den pålydende værdi af de euromønter, som den har til hensigt at udstede det følgende år. Den underretter tillige Kommissionen om de påtænkte betingelser for udstedelsen af disse mønter.

3. Fyrstendømmet Monaco fremsender de i stk. 2 nævnte oplysninger for året 2011 ved underskrivelsen af denne konvention.

4. Fyrstendømmet Monaco sætter mindst 80 % af de euromønter, som det udsteder hvert år, i omløb til pålydende værdi, uden at dette dog har betydning for bestemmelserne om udstedelse af mønter til samlerformål. Hvert femte år undersøger det blandede udvalg, om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og har mulighed for at ændre den.

Artikel 7

1. Fyrstendømmet Monaco har ret til at udstede euromønter til samlerbrug. De indregnes i det årlige loft, der er nævnt i artikel 3. Fyrstendømmet Monacos udstedelse af mønter til samlerbrug følger EU's retningslinjer for udstedelse af euromønter til samlerbrug, hvoraf det fremgår, hvilke tekniske specifikationer, design og pålydende værdier skal gøre det muligt at skelne disse mønter fra dem, der sættes i omløb.

2. Mønter til samlerbrug, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, er ikke lovlige betalingsmidler i Den Europæiske Union.

Artikel 8

Fyrstendømmet Monaco træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe falskmøntneri og til at samarbejde med Kommissionen, ECB, Frankrig og den europæiske politienhed (Europol) på dette område.

Artikel 9

Fyrstendømmet Monaco forpligter sig til:

a) At anvende de EU-retsakter og –regler, der er anført i bilag A, og som indgår i anvendelsesområdet for artikel 11, stk. 2, og som anvendes direkte af Frankrig, eller de bestemmelser, som Frankrig har vedtaget til at omsætte disse retsakter og regler i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3.

b) At vedtage foranstaltninger svarende til de EU-retsakter og –regler, der er anført i bilag B, og som anvendes direkte af medlemsstaterne, eller som disse gennemfører, jf. bestemmelserne i artikel 11, stk. 4, artikel 11, stk. 5 og artikel 11, stk. 6, inden for følgende områder:

— bank- og finanslovgivning samt forebyggelse af hvidvaskning af penge på de områder og ifølge de bestemmelser, der er fastsat i artikel 11

— forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger.

c) På sit område direkte at anvende EU's retsakter og regler om eurosedler og –mønter samt de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta, og som vedtages på grundlag af artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, medmindre andet er udtrykkelig fastsat i denne konvention. Kommissionen holder via det blandede udvalg de monegaskiske myndigheder underrettet om listen over de pågældende retsakter og regler.

Artikel 10

1. De kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er godkendt til at udøve deres virksomhed på Fyrstendømmet Monacos område, kan på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, deltage i Den Europæiske Unions interbankafviklings- og betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer på samme vilkår som de kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Frankrigs område, og med forbehold af, at de opfylder betingelserne for at få adgang til disse systemer.

2. De kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, er på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, omfattet af de samme betingelser for Banque de Frances iværksættelse af ECB's bestemmelser vedrørende pengepolitiske instrumenter og procedurer som de kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Frankrigs område.

Artikel 11

1. De retsakter, som er vedtaget af Rådet i medfør af artikel 129, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammen med artikel 5.4, 19.1 eller 34.3 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt statutten), af ECB i medfør af ovennævnte retsakter vedtaget af Rådet eller i medfør af artikel 5, 16, 18, 19, 20, 22 eller 34.3 i statutten eller af Banque de France med henblik på iværksættelse af retsakter vedtaget af ECB, finder anvendelse på Fyrstendømmet Monacos område. Det samme gælder for eventuelle ændringer af disse retsakter.

2. Fyrstendømmet Monaco anvender de bestemmelser, som Frankrig har vedtaget til gennemførelse af EU's retsakter om kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt om forebyggelse af systemiske risici i de betalings- og værdipapirafviklingssystemer, der er anført i bilag A. Til det formål anvender Fyrstendømmet Monaco for det første bestemmelserne i den franske lov om monetære og finansielle forhold vedrørende kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt de lovtekster, der er vedtaget til gennemførelse af disse som fastsat i den fransk-monegaskiske konvention om valutakontrol af 14. april 1945 og i de efterfølgende fortolkningsskrivelser mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monacos regering af 18. maj 1963, 10. maj 2001, 8. november 2005 og 20. oktober 2010 om banklovgivningen, og for det andet bestemmelserne i den franske lov om monetære og finansielle forhold vedrørende forebyggelse af systemiske risici i betalings- og papirafviklingssystemerne.

3. Listen i bilag A ændres af Kommissionen ved hver ændring af de pågældende tekster og hver gang, EU vedtager en ny tekst, under hensyntagen til teksternes ikrattrædelses- og gennemførelsesdato. Retsakterne og reglerne i bilag A anvendes af Fyrstendømmet Monaco, så snart de indgår i den franske lovgivning i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2. Ved hver ændring offentliggøres den ajourførte liste i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT).

4. Fyrstendømmet Monaco vedtager foranstaltninger, som svarer til dem, medlemsstaterne har truffet i medfør af de EU-retsakter, der er nødvendige for gennemførelsen af denne konvention, og som er anført i bilag B. Det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 13, undersøger i henhold til en procedure, der fastsættes af udvalget, ækvivalensen mellem de foranstaltninger, der er truffet af Monaco, og dem, medlemsstaterne træffer i medfør af ovennævnte EU-retsakter.

5. Med forbehold af den procedure, der er omhandlet i stk. 9, ændres listen i bilag B ved beslutning truffet af det blandede udvalg. Når Kommissionen har udarbejdet en ny lovgivning på et område, som er omfattet af denne konvention, og Kommissionen mener, at denne nye lovgivning skal medtages på listen i bilag B, underretter den Fyrstendømmet Monaco herom. Fyrstendømmet Monaco modtager en kopi af de dokumenter, som EU's institutioner og organer har udarbejdet på de

forskellige etaper i lovgivningsproceduren. Kommissionen offentliggør det således ændrede bilag B i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT).

Det blandede udvalg fastsætter ligeledes passende og rimelige frister for Fyrstendømmet Monacos gennemførelse af de nye retsakter og regler, der er tilføjet i bilag B.

6. Fyrstendømmet Monaco træffer foranstaltninger med samme virkninger som de EU-direktiver, der er anført i bilag B, vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge i overensstemmelse med henstillingerne fra den internationale aktionsgruppe vedrørende hvidvaskning af penge (FATF). Det blandede udvalg beslutter fra sag til sag, om EU's forordninger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal medtages i bilag B. Fyrstendømmet Monacos og EU-medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder samarbejder aktivt om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

7. Kreditinstitutterne og i givet fald de andre finansieringsinstitutter samt de andre rapporteringsenheder, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, er omfattet af de sanktioner og disciplinære procedurer, der iværksættes i tilfælde af tilsidesættelse af de retsakter, der er omhandlet i de foregående stykker. Fyrstendømmet Monaco overvåger gennemførelsen af de sanktioner, som de kompetente myndigheder har pålagt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

8. De retsakter, der er omhandlet i stk. 1, træder i kraft i Fyrstendømmet Monaco på samme dag som i Den Europæiske Union for så vidt angår dem, der offentliggøres i EUT, og på samme dag som i Frankrig for så vidt angår dem, der offentliggøres i *Den Franske Republiks Officielle Tidende* (*Journal officiel de la République française* (JORF)). Retsakter af generel rækkevidde, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke offentliggøres i EUT eller JORF, træder i kraft, efter at de er meddelt de monegaskiske myndigheder. Retsakter af individuel rækkevidde, der er omhandlet i stk. 1, gælder fra det tidspunkt, hvor de er meddelt modtageren.

9. Forud for godkendelsen af investeringsselskaber, der ønsker at etablere sig på Fyrstendømmet Monacos område med det formål at tilbyde andre investeringstjenester end forvaltning på tredjemands vegne og videregivelse af ordrer, og med forbehold af de forpligtelser, der er nævnt i stk. 6, forpligter Fyrstendømmet Monaco sig til at træffe foranstaltninger med samme virkning som virkningerne af de gældende EU-retsakter, der regulerer disse tjenester. Som afvigelse fra den procedure, der er omhandlet i stk. 5, indfører Kommissionen derefter disse retsakter i bilag B.

Artikel 12

1. Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der har enekompetence til at bilægge eventuelle tvister mellem parterne, som skyldes misligholdelse af en forpligtelse eller tilsidesættelse af en bestemmelse i denne konvention, og som ikke kan løses af det blandede udvalg. Parterne forpligter sig til at gøre alt for at løse tvisten i mindelighed inden for det blandede udvalg.

2. Hvis der inden for disse rammer ikke kan findes en mindelig løsning, kan Den Europæiske Union, som handler på henstilling af Kommissionen efter høring af Frankrig og ECB i de spørgsmål, der falder ind under dens kompetence, eller Fyrstendømmet Monaco indbringe sagen for Domstolen, såfremt det efter det blandede udvalgs foreløbige undersøgelse viser sig, at den anden part ikke har opfyldt en forpligtelse eller har tilsidesat en bestemmelse i henhold til denne konvention. Domstolens dom er bindende for parterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den frist, som Domstolen fastsætter i sin dom.

3. Hvis Den Europæiske Union eller Monaco ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den fastsatte frist, kan den anden part straks bringe konventionen til ophør.

4. Alle spørgsmål om gyldigheden af beslutninger truffet af EU's institutioner eller organer i medfør af denne konvention falder ind under Den Europæiske Unions Domstols enekompetence. Enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende på Fyrstendømmet Monacos område kan benytte de retsmidler, der er tilgængelige for fysiske og juridiske personer, som befinder sig på Frankrigs område, over for retsakter, som er rettet til dem, uanset deres form eller karakter.

Artikel 13

1. Det blandede udvalg består af repræsentanter for Fyrstendømmet Monaco og Den Europæiske Union. Det blandede udvalg udveksler synspunkter og oplysninger og træffer de i artikel 3, 6 og 11 nævnte afgørelser. Det undersøger Fyrstendømmet Monacos foranstaltninger og søger at bilægge eventuelle tvister, som gennemførelsen af denne konvention måtte give anledning til. Det fastsætter selv sin forretningsorden.

2. Den Europæiske Unions delegation består af Den Franske Republik, som har formandsposten, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Unions delegation vedtager sine regler og procedurer med konsensus.

3. Den monegaskiske delegation består af repræsentanter udpeget af Ministre d'Etat og er under formandskab af Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie eller dennes repræsentant.

4. Det blandede udvalg afholder møde mindst en gang om året og hver gang, et af medlemmerne anser det for nødvendigt, for at udvalget kan opfylde sine opgaver i henhold til denne konvention, navnlig i forhold til den lovgivningsmæssige udvikling på europæisk, fransk og monegaskisk plan. Formandskabet

går hvert år på skift mellem formanden for Den Europæiske Unions delegation og formanden for den monegaskiske delegation. Det blandede udvalg træffer afgørelser med enstemmighed.

5. Udvalgets sekretariat består af to personer udpeget af henholdsvis formanden for den monegaskiske delegation og af formanden for Den Europæiske Unions delegation. Sekretariatet deltager ligeledes i udvalgets møder.

Artikel 14

Hver part kan opsige denne konvention med et års varsel.

Artikel 15

Denne konvention er udfærdiget på fransk og kan i givet fald oversættes til de øvrige sprog i Den Europæiske Union. Det er imidlertid kun den franske udgave, der er autentisk.

Artikel 16

Denne konvention træder i kraft den 1. december 2011.

Artikel 17

Den monetære konvention af 24. december 2001 ophæves med virkning fra denne konventions ikrafttrædelsesdato. Henvisninger til konventionen af 24. december 2001 betragtes som henvisninger til denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles den 29. november 2011 i tre originaler på fransk.

For Den Europæiske Union

Olli REHN
Næstformand

François BAROIN
Økonomi-, finans- og industriminister i Den Franske Republik

For Fyrstendømmet Monaco

Michel ROGER
Minister uden portefølje

BILAG A

Lovgivning om bank- og finanssektoren

Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber: for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter, EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber, EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1.

Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat, EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning): for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter, EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/23/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 54.

Kommissionens direktiv 2009/27/EF af 7. april 2009 om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring, EUT L 94 af 8.4.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker, EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser, EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist, EUT L 68 af 13.3.2009, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning): undtagen afsnit III og IV, EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

ændret ved:

Kommissionens direktiv 2007/18/EF af 27. marts 2007 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår visse institutters udelukkelse fra eller inddragelse under dets anvendelsesområde og behandling af engagementer med multilaterale udviklingsbanker, EUT L 87 af 28.3.2007, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1, vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/24/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 81 af 20.3.2008, s. 38.

Kommissionens direktiv 2009/83/EF af 27. juli 2009 om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring, EUT L 196 af 28.7.2009, s. 14.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Kommissionens direktiv 2010/16/EU af 9. marts 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF, for så vidt angår udelukkelse af et bestemt institut fra anvendelsesområdet, EUT L 60 af 10.3.2010, s. 15.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker, EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter, EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF, EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser, EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF: for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter og med undtagelse af artikel 15, 31-33 og afsnit III, EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004), EUT L 45 af 16.2.2005, s. 18.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

og suppleret ved:

Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.

Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF: vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007), EUT L 187 af 18.7.2009, s. 5.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

BILAG B

Forebyggelse af hvidvaskning af penge

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1, vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/20/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 46.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

suppleret med:

Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af »politisk udsat person« og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.

Forebyggelse af svig og forfalskning

Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1.

Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1.

ændret ved:

Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5.

Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

ændret ved:

Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1.

Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

ændret ved:

Rådets rammeafgørelse 2001/888/RIA af 6. december 2001 om ændring af rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 3.

Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1.

Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol), EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet), EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50.

ændret ved:

Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet), EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40.

Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet), EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28.

Lovgivning om bank- og finanssektoren

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.